

Sygn. akt IV U 1871/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania L. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

z dnia 19 marca 2013 roku nr(...)

w sprawie L. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu L. Z. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 lipca 2012 roku na okres do dnia 31 stycznia 2014 roku;
2. oddala odwołanie w pozostałej części;
3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. na rzecz odwołującego L. Z. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1871/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 31 marca 2015 roku

Decyzją z dnia 19 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. odmówił Panu L. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 18 lutego 2013 roku ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł L. Z. , domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony podniósł, iż zaskarżona decyzja jest dla niej krzywdząca, nadto (...)Ośrodek Medycyny Pracy decyzją z dnia 14 lutego 2012 roku rozpoznał u niego chorobę zawodową, wobec czego domaga się ponownego zbadania sprawy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i wskazując, na brak podstaw do uznania ubezpieczonego za niezdolnego do pracy, co znalazło wyraz w orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, a odwołanie nie wnosi żadnych nowych okoliczności, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. Z. urodził się dnia(...) roku. W dniu 6 lipca 2012 roku. Ubezpieczony złożył wniosek do ZUS o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy .

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 18 lutego 2013 roku ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy, wobec powyższego, zaskarżoną decyzją z dnia 19 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił odwołującemu się prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od tej decyzji ubezpieczony odwołał się.

Dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego Sąd dopuścił dowód z dwóch opinii sądowo – lekarskich. W opinii sądowo – lekarskiej biegłych z zakresu chorób wewnętrznych, kardiologii, neurologii i chirurgii u odwołującego się stwierdzono następujące schorzenia :

- zespół wibracyjny – postać kostno – stawowa
- cukrzycę typu II w trakcie leczenia, retinopatia cukrzycowa przedproliferacyjna
- przewlekły zespół bólowy dolnego odcinka kręgosłupa bez istotnego upośledzenia jego ruchomości, bez podrażeniowych i ubytkowych objawów korzeniowych
- stan po złamaniu przedramienia prawego, bez desfunkcji kończyny górnej prawej
- zaburzenia gospodarki lipidowej
- zaćma

Biegli nie stwierdzili u odwołującego się obecności ubytkowych objawów neurologicznych, nadto stwierdzili, że ruchomość kręgosłupa jest prawidłowa, a także siła i napięcie mięśniowe. Przebyte złamanie przedramienia prawego nie skutkuje dysfunkcją kończyny górnej. Odwołujący jest wydolny krążeniowo i oddechowo, a nad polami płucnymi i sercem nie stwierdzono obecności patologicznych zmian o słuchowych. Cukrzyca na którą cierpi wymaga systematycznego przyjmowania leków i przestrzegania zaleceń dietetycznych.

Rozpoznane schorzenia są dobrze potwierdzone i zdaniem biegłych przy obecnym ich nasileniu brak jest podstaw do uznania odwołującego się L. Z. za niezdolnego do pracy.

Odnośnie rozpoznanego u odwołującego się zespołu wibracyjnego – postać kostno- stawowa biegli zawnioskowali powołanie dodatkowo biegłego z zakresu reumatologii.

Dowód: - opinia sądowo – lekarska k. 73-76 akt sprawy

- dokumentacja lekarska – akta ZUS.

W opinii sądowo – lekarskiej z dnia 27 listopada 2014r. biegła z zakresu reumatologii rozpoznała u odwołującego się:

- zespół wibracyjny – postać kostno – stawowa

- zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego w przebiegu zmian zwyrodnieniowych bez dysfunkcji.

Zdaniem biegłej rozpoznane schorzenia naruszają sprawność odwołującego się i czynią go częściowo niezdolnym do pracy od 14.06.2012r. do 31.01.2014r.

Biegła w opinii podniosła, że odwołujący się nie odzyskał w pełni zdolności do pracy w związku z rozpoznaną chorobą zawodową – choroba wibracyjna. Na podstawie wykonanych badań:

- dodatnia próba białej palmy dla palca II ręki i Rtg dłoni

rozpoznano u odwołującego się obniżenie sprawności układu kończyn górnych. Na tej podstawie (...)Ośrodek Medycyny Pracy w dniu 12 listopada 2011 r. uznał, że odwołujący się nie jest zdolny do podjęcia pracy w narażeniu na drgania mechaniczne. Nadto odwołujący aktualnie odczuwa bóle w rękach, drętwienie oraz osłabienie siły w dłoniach. Biegła stwierdziła już niewielkie upośledzenie funkcji w dłoniach, a także przykurcze w palcach.

Dowód: - opinia sądowo – lekarska k. 102-104 akt sprawy

- dokumentacja lekarska – akta ZUS.

Sąd, ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, podzielił wnioski płynące z opinii biegłej z zakresu reumatologii uznając, iż zawierają one kompleksową i wyczerpującą ocenę stanu zdrowia odwołującego się, a nadto uwzględniają wpływ wszystkich rozpoznanych u niego schorzeń na jego zdolność do pracy. Sąd uznał, iż charakterystyka schorzeń została przez biegłą oceniona prawidłowo z punktu widzenia zasad logiki, przy wykorzystaniu wiedzy specjalistycznej, popartej doświadczeniem zawodowym. Zważywszy przy tym należy, iż opinia została wydana przez biegłą sądową o specjalności adekwatnej do schorzeń zdiagnozowanych u odwołującego, zaś opiniująca swe ustalenia i wnioski wywiodła po bezpośrednim badaniu oraz szczegółowej analizie całości dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie.

Opinia biegłej spełniła nadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art. 278 kpc i art.285 kpc, zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłych.

Również strony postępowania nie zgłosiły żadnych merytorycznych zarzutów mających wpływ na wartość dowodową przedmiotowej opinii.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu, co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 57 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 roku poz. 1440 ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1)jest niezdolny do pracy;

2)ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit.b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit.a, pkt 11-12, 13 lit.a, pkt 14 lit.a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit.a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (art.12 ust.2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art.13 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy potwierdza, iż odwołujący się spełnia wszystkie ustawowe przesłanki do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z art. 57 ust. 1 ustawy. Otóż jest niezdolny do pracy, posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a jego niezdolność do pracy powstała w ciągu 18 miesięcy od ustania ostatniego okresu ubezpieczenia

W niniejszej sprawie sporną stała się przesłanka z art. 57 ust.1 pkt 1 ustawy, dotycząca niezdolności do pracy. Dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonego mamy do czynienia z niezdolnością do pracy, koniecznym stało się zasięgnięcie opinii biegłych specjalistów z zakresu dziedzin medycyny związanych z jego dolegliwościami, a w szczególności opinii biegłej reumatolog na której to opinii Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie.

Z uwagi na powyższe oraz biorąc za podstawę powołane przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴§2 k.p.c,

Sąd Okręgowy w punkcie 1. wyroku zmienił zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie odwołującemu się renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 lipca 2012r. do dnia 31 stycznia 2014r. czyli od miesiąca złożenia wniosku o rentę, w punkcie 2. wyroku oddalił odwołanie w pozostałej części, a więc w zakresie przyznania renty od 14.06.2012r. do dnia wydania wyroku z uwagi na okoliczność, iż odwołujący się złożył wniosek o rentę 6.07.2012r. brak było podstaw do wcześniejszego przyznania świadczenia, zaś w punkcie 3. wyroku z uwagi, iż odwołujący się był reprezentowany przez pełnomocnika i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych Sąd Okręgowy w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. na rzecz odwołującego kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zgodnie z § 12 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).